ANUL XIII No. 1754 — 4 PAGINI 3 LEI — Vineri 19 Iulie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREŞTI.
Fondatori F. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcţie 3.26.60 / Administraţie 3.26.60 / Redacţie şi Provincie 3.26.69

CUTREMURUL

Acum câteva zile s'a produs un cutremur destul de violent. Toată lumea ştie. Cutremurul acesta a terorizat şi pe sportivi. Toată lumea îşi închipuie.

Dar, felul cum a surprins cutremurul pe sportivi este un lucru pe care nu-l ştie toată lumea. Iar chipul în care au reacţionat sportivii în faţa cutremurului este un lucru pe care nimeni nu şi-l poate închipui.

Căci, bine înţeles, nu toată lumea este Mafalda.

Deaceia, pentru a satisface curiozitatea numeroşilor noştri cititori, am întreprins o anchetă cu următorul subiect: «Cum au reacţionat sportivii în faţa ultimului cutremur?» *Pentru a găsi răspunsurile exacte, am întrebat, ne-am informat, am aflat şi am combinat următorul tablou, a cărui autenticitate o susţinem sub prestare de jurământ.*

D. JACK BERARIU, violentul nostru confrate a fost surprins de cutremur, în pat. Dormea. In momentul când s'a produs cutremurul s'a trezit buimăcit. A văzut uşile zguduindu-se. I s'a părut că le împinge cineva furios şi terorizat de bubuituri a exclamat polemic:

— N'am scris eu articolul!... Nu ştiu cine l-a scris!...

D. RADU OTTULESCU: simpaticul manager al lui Gorun şi Doculescu, dormea. La ora 2 noaptea, d. Ottulescu doarme întotdeauna. (La vârsta sa, nu este treaz la o oră atât de târzie, decât când este invitat la... masă, de vreun prieten).

Aşa dar, d. Ottulescu dormea. Bubuiturile uşilor l-au trezit. S'a sculat, a ascultat, a auzit treptele scării troznind, ca sub paşii grei ai luptătorilor de «catch» dela Arene — o întreagă turmă de luptători grei, flămânzi şi fioroşi — şi a început să strige:

— Nu şade aici Popescu!... Nu şade aici Popescu!...

Cu toate investigaţiile pe cari le-am făcut, n'am putut găsi încă explicaţia acestui strigăt de groază.

COSTEL a fost prins de cutremur, treaz. Treaz, dar într'o bodegă.

In momentul când butoaele au început să salte — ca într'o sârbă — iar sticlele să joace o bătută foarte violentă, Costel a căzut în genunchi, îngânând bigot:

— Ai milă Doamne de robul tău că am auzit de un pelin nou în Obor pe care nu l-am gustat încă!... Lasă-l să-l adulmece şi pre acesta şi pre urmă, sloboade pre robul tău!...

D. NAE LUCESCU speriat de violenţa cutremurului, conducătorul oborenilor a îngânat econom:

— De nu s'ar dărâma tribuna, că d'abea am plătit-o!...

D. GH. ŢARI (speriat şi trezit din somn):

— «Au aflat auditorii unde stau?...

SPAKOW: trezit din somn de violenţa bubuiturilor Moţi a sărit din pat strigând:

— Sări Marcule, că s'a 'ntors Hower!...

PAVELESCU: Nea Pavel, care se'ntorcea acasă, n'a simţit cutremurul. Nu se ştie precis dacă nu l-a simţit, sau cu toată violenţa zguduirilor, n'a putut să fie mişcat din loc. In schimb, «madam Nea Pavel» *a explodat conjugal:*

— Pavele! Sue scara mai încet, că te-ating!

D. ART. VOGEL: «Iartă-mă Doamne, şi mă leg s'aduc dela Ierusalim flacăra sfântă!».

D. MIŞU VLAD: colegul nostru de redacţie, Vlad, este foarte somnoros. Doarme când stă. Doarme când mănâncă. Doarme când scrie. Doarme când merge. Doarme într'una. Cutremurul l-a surprins, deci, dormind. S'a trezit puţin, dar a adormit din nou. Zilele trecute, între două somnuri, ne-a declarat textual:

— Cred că a fost teribil de violent cutremurul. Dacă m'a sculat pe mine!...»

D. AVRAMESCU: colegul nostru Avramescu este un tip cu recunoscute, calităţi fizice. Este aproape frumos. Frumuseţea aceasta însă şi-o conservă cu o grije care reclamă foarte multă oboseală.

De pildă: împotriva pistruilor, utilizează o cremă cu care-şi dă pe obraz în fiecare seară, înainte de culcare.

După cutremur (şi după groaza indescriptibilă pe care i-a produs-o) Avramescu şi-a revenit şi şi-a amintit mai speriat de omisiunea aceasta, decât de cutremur:

— «Cutremur, cutremur, dar tot n'am uitat că nu mi-am dat aseară cu cremă pentru pistrui!»

Ancheta noastră s'a oprit aici. Ne-am interesat şi de alţi sportivi. Aceştia însă, n'au prezentat suficientă atracţie. Ne rezervăm, deci, dreptul să ne ocupăm de ei la viitorul cutremur!...

Castor

Dela turul Franţei la turul României!...

In timp ce alergătorii turului Franţei se odihnesc la Nissa...

...ciclişti români aşteaptă turul României

PARIS, 15 (prin avion dela corespondentul nostru). — Prima zi de repauz din Turul Franţei s'a consumat, dacă vă amintiţi, pe ţărmul însorit al lacului Leman, la Evian.

Iată pe ciclişti în cea de a doua zi de repauz şi mai bine găzduiţi. Băeţii sunt trişti. Alpii şi-au făcut victimele şi i-au stors de toate energiile pe toţi.

Aravis, Tamie, Galibier, La Frette, Bayard, Vas şi Allos. Intreaga istorie antică a turului, care şi-a lăsat adânci urme în rezistenţa fiecărui alergător.

Eleganţa mai presus de toate

Majoritatea băeţilor, sunt în picioare disdedimineaţă. Hotelul răsună de cântece vesele. Italianul Bergamaschi conduce o întreagă orchestră barbară, care vizitează toate camerele şi scoală pe somnoroşi.

Valizele se desiac, lăsând să apară pantaloni de culori deschise, cămăşi de mătase în desene vesele.

O singură preocupare. Eleganţa. Pe «Promenade des Anglais», alergătorii nu vor să fie cu nimic mai pre jos de cât plimbăreţii vizitatori.

Şi, mai ales, nu vor să fie necunoscuţi. Gloria de a fi ciclist în turul Franţei a început să devină obositoare.

Jean Aerts invită pe Romain Maes să-l imite.

— Crede-mă pe mine. Am început să cunosc turul Franţei. Nu poţi să te simţi mai bine decât înainte, plimbându-te pe marginea mării.

Dar dacă Romain Maes are un splendid tricou galben, nu are în garderobă nici o pereche de pantaloni gris-clair. Aerts îi trece mărinimos una.

Spre Nissa, pe sub viaduc te...

Echipa belgiană se pregăteşte pentru expediţie sentimentală.

O scrisoare lui Charles Péllisier

Bordelezul Lapébie şi Charles Péllisier sunt ocupaţi cu desfacerea unui enorm maldăr de scrisori.

Charles Pellisier are figura trasă, dar nu e atât de crispat ca la începutul turului.

Iată o scrisoare mişcătoare prin simplitatea ei şi eloquentă asupra interesului general care consumă Franţa, în cursul acestei magnifice întreceri.

D-lui Charles Péllisier—Nissa

Domnule Pèllisier, ţin să vă felicit pentru curajul d-stră şi pentru suferinţele îndurate în turul Franţei.

Sunt o femeie bătrână (am 66 ani) dar mă interesez de departe de soarta dumitale. Consolări de bătrână care nu are copii.

Când vă aud numele la Radio, mă mândresc că sunteţi copii ai Franţei.

Curaj şi noroc mult.

Urări de însănătoşire lui Antonin Magne.

Speicher, omul viitorului

Dacă este un alergător pe lume care reprezintă însăşi nerăbdarea, acesta este Speicher. După abandonul lui «Tonin», după ce a luat cunoştinţă de toate responsabilităţile şi toate posibilităţile, Speicher s'a transformat cu totul.

E atât de nerăbdător şi atât de băuuitor. Toată ziua îşi controlează bicicleta, cu aceiaşi mină impasibilă, care nu-l părăseşte niciodată.

Câţiva amici din Nissa şi Cannes îşi dau toate silinţele să-l facă pe Georges să uite că e al treilea în clasament.

Italienii — cei mai admiraţi

Frontiera italiană este aproape. Şi numeroşi admiratori au trecut graniţa ca să-şi vadă idolii.

Au tăbărât cu toţii pe ei, i-au înconjurat şi nu-i mai lasă nici să se mişte.

Francezii, curioşi din fire se îngrămădesc şi dânşii. Circulaţia s'a oprit pe «Promenade des Anglais». Morelli şi Camusso sunt cele mai fotografiate vedete. Dealtfel, fotografii nu au nici o grijă ca să-i facă să surâdă.

Sunt şi alergători care la Nissa sunt acasă. In această categorie sunt Vietto, Fayolle, Ruozzi şi Gianello.

La Ruozzi acasă, o mare petrecere. Cele mai frumoase fete după Coasta de Azur înconjoară revelaţia anului acesta.

O. B.

DATELE

Este definitiv stabilit că Turul ciclist al României va avea loc între 25 August şi 8 Septembrie.

VOR PARTICIPA ŞI ALERGĂTORI STRĂINI

FRC va face apel la federaţiile cicliste din Austria, Jugoslavia, Bulgaria, Cehoslovacia, Franţa, Polonia şi Italia pentru a-şi trimite reprezentanţi. Se aşteaptă acum răspunsul la aceste invitaţii.

Cât priveşte regulamentul competiţiei el este în curs de elaborare.

Venus a învins România cu 5-4

Unirea Tricolor joacă azi cu Rovine Griviţa

Bulgarii cer rejucarea matchului cu Jugoslavia

Ch. Pelissier ...a câştigat etapa a 12-a a turului Franţei

Cupa Gh. Andrei n'a putut fi lichidată

Ungurii sunt contra României în Cupa Europei Centrale

„Tennismenii noştri tineri nu sunt încă susceptibili de performanţe bune"

...este părerea polonezului Tarlovski

Campionatele internaţionale de tennis ale României, au luat sfârşit. Cu excepţia probei de dublu-domni în care a biruit echipa autohtonă Reti-Hamburger, nici un alt jucător român nu şi-a însuşit titlul de campion internaţional al României.

Au fost atât de buni oaspeţii străini, încât nu s'a putut apropia nici un român de ei? Sau jucătorii noştri sunt în regres?..

Iată o dilemă pe care am încercat a o rezolva interviewând pe câţi va dintre jucătorii oaspeţi.

CE NE DECLARA TARLOVSKI

Polonezul Tarlovsky, clasat al doilea în ţara sa, deşi învins în finala campionatului internaţional al României, rămâne fără discuţie, cel mai bun jucător străin care ne-a vizitat cu acest prilej.

De aceea, am crezut de mare folos să-i luăm câteva păreri asupra tennisului românesc.

— Cred că nu mai e nici un secret pentru nimeni că azi nu mai posedaţi jucători de valoare ca în trecut.

Jucătorii tineri — şi aveţi destui — nu sunt încă susceptibili să ridice prestigiul României, pe care l-a apărat cu multă demnitate, valorosul Nicolae Mishu.

Despre Poulieff am auzit deasemeni multe lucruri bune odată. Trecând acum la jucătorii tineri, mi-au plăcut: Botez, Hamburger, Schmidt, Reti şi Pustay. Mai au multe de învăţat, dar cred că trebuie să aveţi încredere în ei şi mai ales, multă răbdare. Vă trebue antrenori. Numai aceştia pot ridica clasa jucătorilor dv.

In privinţa jucătoarelor, cred că e mai bine să ceri părerea d-nei Wolf, una din cele mai bune jucătoare din Europa Centrală.»

Am urmat sfatul.

D-na Wolf ne-a declarat cu multă, amabilitate următoarele:

— *Sunt bucuroasă să constat că jucătoarele d-voastră, d-ra Somogy şi d-na Popper sunt cu o clasă peste jucătorii români.*

Practică un joc frumos, eficace şi mai ales foarte sigur. Pot concura cu succes în orice campionat internaţional».

M. V.

Buletinul Cupei Europei centrale

AUSTRIA AŞTEAPTA TOTUL DELA „AUSTRIA"

Un match cum nu a mai fost altul. Revirimente de tot felul în footballul austriac. Când Sindelar are o zi mare. Cupa Europei centrale a trăit la Viena momente de intensă emotivitate

VIENA 14, (Corespondenţă particulară). — Splendida victorie care a calificat Austria pentru sferturile de finală ale Cupei Europei centrale, s'a produs într'o zi distrugătoare pentru nervii populaţiei vieneze.

Cald. O căldură sufocantă care s'a lăsat deasupra oraşului lichefiând asfaltul, ameninţând testele trecătorilor de rigorile insolaţiei. Şi după amiază se joacă matchul decisiv Austria—Slavia.

In cafenele, discuţiile lâncezesc sucombnând plictisite în buza ceştilor cu schwartz răcit. Clienţii se ceartă mereu cu „garcon'-ii şi ultimii sunt foarte nepoliticoşi cu clienţii. După amiază, prestigiul Austriei în Europa centrală suferă un asalt prevestitor de momente grele.

Strandurile sunt tixite. Dar nimeni nu se scaldă. Unii citesc, alţii joacă table, alţii dorm cu spatele întors la soare. Te miri ce caută atâta lume în jurul bazinelor şi te aştepţi din moment în moment să o vezi năpustindu-se în apa proaspăt schimbată.

Dar lumea fumează, bea oorangeade şi alte mixturi răcoritoare, joacă table se prăjeşte la soare. Nici gând să intre în apă.

Toţi par preocupaţi, plictisiţi, nervoşi. Mulţi chiar, pleacă să se îmbrace câteva minute după ce s'au desbrăcat.

Şi după amiază Austria se întâlneşte pentru a treia oară cu Slavia.

Toţi se gândesc la match. Dar niciunul nu-şi trădează gândul, temându-se să deschidă discuţia asupra unui subiect care e subiectul nervozităţii generale. Nici cei cari în cafenele beau schwartz la ghiaţă, nici cei cari au venit la strand şi nu se scaldă.

*

După amiază însă, au exploadat cu toţii în răcnete asurzitoare şi-au deschis larg, în voe, porţile fierăstrăului mecanic în dosul cărora neliniştea fermentată de căldură răcâise o dimineaţă întreagă.

Un match grozav. Fantastic ca luptă, care a depăşit cu mult şi în toate sensurile evenimentul obicinuit al unui match de „Mittropa Cup".

Austria a învins. Şi de data aceasta Austria ca club a însemnat pentru cei 33.842 spectatori, Austria ca naţiune. Prestigiul footballului austriac a fost menţinut... dar cu câte sacrificii!...

(Citiţi continuare în pagina III-a)

Sindelar a scăpat de fundaş. Va marca? Nu. Va aştepta ca portarul ceh să se repeadă spre el, îl va înşela cu o «feintă» de corp şi apoi va intra cu mingea în plasă...

Intre 25 August şi 8 Septembrie turul ciclist al României

Atitudinea de neînţeles a federaţiei române de ciclism

In timp ce alergătorii turului Franţei odihnesc la Nissa, federaţia română de ciclism — stimulată de atenţia pe care «Gazeta Sporturilor» o dă acestui eveniment şi de interesul pe care opinia publică i-l acordă — a luat iniţiativa organizării turului ciclist al României.

In principiu este o ediie din cele mai fericite.

Şi sortită probabil unui succes categoric.

Dintr'un singur punct de vedere nu putem însă înţelege ce doreşte federaţia de ciclism.

Turul României este o competiţie al cărui succes se bazează, în primul rând, pe interesul opiniei publice. Federaţia de ciclism ştie foarte bine aceasta. Şi atunci ? Ce anume interese lăturalnice urmăreşte federaţia de ciclism ţinând secrete toate datele privind organizarea turului ciclist.? Ce anume o face să nu anunţe acest lucru «Gazetei Sporturilor»? E probabil că vom primi lămuririle necesare dela cei în drept.

Până atunci vom oferi cetitorilor noştri câteva date pe cari le-am căpătat pe cale indirectă dela o foaie care e «în bune relaţiuni» cu federaţia de ciclism.

11 ETAPE

Competiţiunea, care va fi organizata de FRC se va desfăşura pe un traseu variat şi pitoresc, care va atinge următoarele centre: Craiova, Timişoara, Oradea, Blaj, Cluj, Bacău, Braşov.

Ruta măsoară 1800 km. şi va fi divizată în 11 etape, plus 4 zile de repaoz care vor urma etapelor mai grele.

Locotenentul Papană va ataca recordul mondial de altitudine

O tentativă îndrăzneaţă

Recordul naţional de înălţime stabilit acum două zile pe aerodromul fabricei I. A. R. din Braşov, a scos numele lui Romeo Popescu din fruntea palmaresului probei.

Locul i-a fost luat însă, de un nume cel puţin la fel de proeminent: acela al locotenentului Alexandru Papană, unul dintre cei mai temerari sburători români.

Romeo Popescu se ridicase în 1928, deasupra aerodromului Villaconblay până la 10.508 metri. Locotenentul Papană a atins 11.631 m. Diferenţa este destul de apreciabilă. Să câştigi dela Prima încercare 1.123 metri nu este lucru puţin. Şi probabil că polisportivul român nu s'ar fi oprit aci dacă împrejurările în care a făcut tentativa nu ar fi fost oarecum vitrege.

CONDIŢII VITREGE

Intr'adevăr, la prima încercare, aparatele de bord ale avionului nu au răspuns prompt, fapt care a obligat pe locotenentul Papană să facă o a doua tentativă. Desigur că pentru aşa ceva este nevoe de un moral excepţional. Din fericire, noul recordman român este bine înzestrat din acest punct de vedere. Nu a pierdut la niciun moment moralul şi de aceia, a doua lui tentativă a reuşit din plin.

PAPANA VA PERSEVERA

Şi în intenţia noului recordman este să nu se oprească aci. A constatat că avionul pe care l-a pilotat poate da mai mult şi, în consecinţă, se gândeşte foarte serios să-i încerce limita resurselor.

In acest scop, locotenentul Papană va încerca în curând, realizarea unei isprăvi de dimensiuni magnifice: aceia de a doborî recordul mondial de specialitate.

Desigur că acest lucru nu este de loc uşor, întrucât spre a isbândi în tentativa sa, locotenentul Papană va trebui să adauge celor 11.631 metri ai săi, încă peste 3.500 metri.

Actualul record mondial se găseşte în posesia americanului Willy Post, un sburător încercat şi extrem de tenace.

Va reuşi oare un român, să deposedeze pe cel mai temerar pilot american, de un record asupra căruia sunt aţintite privirile întregei Americi?